

Jeg tror ogsaa at turde sige, at adskillige Adelsmænd her i Landet og det Mennesker, der ikke blot ere adelige af Navn, men ogsaa af Tankesæt, i Virkeligheden finde, at Adelen ikke kan være det Forhold bekendt, som eksisterer paa Vallø og Vemmetofte Frøkenklostre. Flere Venstreblade have, efter at Sagen har været fremme her, omtalt den med stor Sympati, deriblandt det meget ansete Venstreblad „Østsjællands Folkeblad“, der jo udgaar i den ærede Justitsministers egen Valgkreds, i Køge. Dette ærede Blad skriver ganske vist, at det burde have været en Venstremand, der havde rejst denne Sag paa ny, og det kan jo være, men da ingen Venstremand har rejst den, i alt Fald i den nyere Tid, saa fandt jeg mig foranlediget til at gøre det. Nu er Sagen altsaa kommen frem, Sagen er rejst, og Bladet udtaler sin store Glæde over, at Sagen er rejst.

Jeg haaber nu, at den højtærede Regering vil have sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag, og haaber endvidere, at Kommissionen, som er nedsat angaaende hele vort Forsikrings- og Forsørgelsesvæsen, ogsaa vil kunne røre noget ved denne Sag, men jeg mener dog, at hvis man ønsker Spørgsmaalet bragt frem til en fuldstændig Løsning, saa vil det kun kunne ske gennem en ny Kommission, og en saadan ny Kommission vilde jo have fortrinligt Materiale i alle de Dokumenter og alt det Arbejde, som den gamle Kommission i Halvfjerdserne har udført. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Justitsminister endnu en Gang, hvorledes han stiller sig til Spørgsmaalet om Nedsættelse af en ny Kommission til Undersøgelse af Forholdet med Vallø og Vemmetofte adelige Frøkenklostre. Jeg haaber altsaa, at den højtærede Minister vil give et Svar paa dette Spørgsmaal. Hvorledes en saadan eventuel Kommission skulde nedsættes, og hvem den skulde bestaa af, det foreligger for saa vidt ikke endnu, men hvad der interesserer mig og sikkert mange af Tingets Medlemmer, er, hvorledes Ministeren stiller sig til Forslaget om Nedsættelsen af en saadan Kommission. Nu har den højtærede Minister jo set, at det Spørgsmaal ogsaa interesserer Folk nede i hans egen Valgkreds. Jeg haaber altsaa, at han nu, naar han senere faar Ordet, vil tage denne Sag op og udtale sig derom.

Sluttelig maatte jeg maaske tillade mig at rette en Tak til den ærede Trafikminister, fordi han har lovet at forbedre

Ledvogternes Kaar ved de berømte Overkørsler i Odense. Endvidere haaber jeg ogsaa at faa den omtalte Port til Odense Slotshave aabnet. Det blev antydet, at det maaske kunde ske, uden at der kom noget Haveopsyn. Jeg tror ogsaa, at man bedre kunde undvære Opsyn, naar der er offentlig Passage, end saaledes som Tilfældet er nu, hvor Haven virker som en Fælde for de Mennesker, der gaa ind i den; naar det er Børn, som paa den Maade blive lokkede i Fælden, henfalde de ofte til Udskejelser af den ene eller den anden Art. Naar der derimod bliver fri Passage, saaledes at ogsaa voksne kunne gaa derigennem, tror jeg, at man godt kan overlade denne Have til Publikums Beskyttelse. Jeg vil ogsaa udtale Haabet om, at man snart vil skride til Anlæg af Dobbeltspor. Jeg haaber i alt Fald, at hvis Overkørslerne i Odense ikke kunne blive ordnede før, saa kan det i hvert Fald ske til den Tid. Jeg bemærkede med Glæde i Eftermiddagsmødet, at jeg havde faaet en ny allieret paa dette Omraade, nemlig det ærede Medlem for Veringe (Lindø), som i Egenskab af Bestyrelsesmedlem ved Eksportslagteriet i Odense, der ligger ved Rudgaardsoverkørslen, maa ønske, at denne Sag bliver ordnet i en ikke alt for fjern Fremtid. Da min Kollega for Odense er stemt for at arbejde med i denne Sag, og jeg tør forudsætte, at det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik), der ogsaa har Odenseinteresser, vil tage et Tag med for at faa denne Sag ordnet, vil man se, at der er dannet en Koalition, for dette Spørgsmaals Vedkommende, bestaaende af Repræsentanter for alle 4 Partier, en Alliance mellem Agrarer, Højremænd, moderate og Socialister, og saa maa det vel endelig en Gang lykkes at faa Rigsdagen og Ministrene til at hjælpe os til at faa disse Forhold ordnede. For dette høje Tings Vedkommende gælder det vel ogsaa, at man snart helst vil være fri for at høre Tale om dette stadige Spørgsmaal: Overkørslen ved Odense.

Endnu maa det maaske være mig tilladt at sige, at jeg slutter mig til den Henstilling, som har lydt i Salen om bedre Kaar for Invaliderne. Jeg mener, at Staten ikke kan være bekendt, at disse Mennesker, som i sin Tid have kæmpet for Landet, skulle lide Nød paa deres gamle Dage. Men det er notorisk, at adskillige af disse Mennesker gøre det. Endelig maatte jeg maaske ogsaa tillade mig at henstille til den ærede Minister at virke